

Állatorvosi ló

2019 október 29. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A rossz és sikertelen politikus prototípusa.

Ha van rémes közhely, akkor ez az. Állatorvosi ló. Amiben, amin minden létező és elképzelhető hiba megvan, benne van. De hát annyira nehéz megállni, hogy ne ez jusson az ember eszébe, ha éppen Hadróczy – az állatorvos – parlamenti lófászoszásáról elmélkedik. Állatorvosi ló. Ki más, természetesen maga Hadróczy, aki végzettségét tekintve állatorvos. A rossz és sikertelen politikus prototípusa. Mintegy állatorvosi lóva a kudarcpolitikusoknak.

Maga a történet unalomig ismert, a parlament 2-szi ülészakájának nyitónapján táblákat mutogatott Hadróczy, az egyikén pedig ez állt: Lónak a faszát. Nem a semmiből jött ez a szellemes és kulturált felirat, hanem egy téli ellenzéki tüntetés példátlan sikere lehetett a forrása. Nem emlékszem pontosan, hogy ez Hadróczy melyik heroikus korszakából származik, mármint a tüntetés. Talán még az első, a genezis időszakából, amikor megfogant az a nagybetűs gondolat, hogy bemennek a köztelevízióba, nem hagyják a tévéseket dolgozni, és helyettük kik fogják szerkeszteni a műsort? Vagyis, amikor Szél Bernadett oly szinte hangon jajveszékelve kifutott a székházból, Vadai Ágnes sírást tettetve panaszkodott, hogy elrabolták a sapkáját, Varju László mentőt hívott, hiszen egyszerre volt infarktusa és súlyos belső sérülése (szerencséjére mindkét kórból néhány óra alatt felépült és fél nap múlva már élő adásban tudta megnyugtatni az ATV nézőit), Kunhalmi Ágnes nekiszaladt egy ajtónak, Bangóné meg nem vette észre, hogy Bócsa Anett egy mobiltelefont sem tud kezelni, így a Facebookon közvetítették, hogy éppen hazugságra készülődnek? Vagy talán a második Hadróczy-akció idején volt az ihletet adó tüntetés? Mint bizonyára sokan emlékeznek, másodsorra már csak Szél Bernadett és Hadróczy ment be randalírozni a köztévébe. Mindkét ellenzéki képviselőt egyébként példátlan inzultus érte a székházban: Szél Bernadettnek nem engedték meg, hogy a távolabbi végébe menjen (talán éppen) nagydolgozni, hanem kénytelen volt a közelebbiben elvégezni a dolgát. Hadróczy még rosszabbul járt – őt az MTVA dolgozói, mint megannyi Puck, varázslatos álomba szédítették, pusztán azért, hogy olyan helyzetbe hozzák, hogy levegye cipőjét. És hogy ezután már egy ország nevéssen (nyugodtan írjuk: röhögjön) lyukas zokniján.

Tehát nem tudom, hogy az első vagy második Hadróczy-intervenció idején történt, de az biztos, hogy egy tüntetésen: Hadróczy mintegy száz szurkolója előtt azt skandálta, hogy Lónak a faszát, a tömeg (tömeg...) meg utánakiabálta. Jó, változnak az idők, van, amikor egy forradalmár „nem leszünk, nem leszünk” tiltakozását ismétli a tízezres tömeg, van, amikor néhányan egy Hadróczy lófaszát.

Hadróczy persze megittasulva hallgatta, hogy ő mond valamit, és olyasmi történik, ami az életében igen ritkán esett meg vele. Száz ember többé-kevésbé figyel arra, amit mond, mi több, még meg is ismétli. Jó, nem Heine egyik versét szavalta, nem Huizingától idézett, nem is a relativitás elméletét cáfolta meg éppen, egyszeren csak lófászoszott egyet, de hát akkor is milyen jó érzés, hogy egy perifériára szorult (sőt, egész életében alapvetően a periférián élt) emberre bárki is figyel, a szavait meg ismételtetik.

Csodás nap lehetett ez Hadróczy életében, teljesen érthető, hogy úgy gondolta, meg kell ismételni. Hol máshol, mint a parlamentben.

Az időzítés teljesen logikus: az ellenzék október 13-ától azt játssza, hogy csodálatos siker, hogy a Fidesz országosan csak a szavazatok 53%-át szerezte meg, alig szerepelt jobban, mint a tavaszi európai uniós választáson, jöjjön az örömmámor, és hát ki más hinné el, hogy ez siker, mint Hadróczy. Csakhogy itt jön a probléma. Ha siker, gondolhatja Hadróczy, akkor ez egy olyan siker, amiből tökéletesen kimaradt. Pártja nincs – nem kell ő még a lassan megszűnő LMP-nek sem –, a választáson ő maga nem indult, Gyurcsányék tesznek rá, nem kell senkinek. Nem teljesen logikus, hogy most kell életjelt adnia magáról? Hogy ő is ott van? Hogy ő is él?

Valószínűleg már október 14-én, a választás másnapján egy kis lámpácska fel is gyulladt Hadróczy fejében. Valami nagy botrányt kell csinálni a parlamentben. Hogy hogyan, azon nem is kellett sokáig törnie a fejét, hiszen esténként, lefekvés előtt üdvözült mosoly ül ki orcájára, amikor eszébe jut: emberek tucatjai szavalták vele nem is olyan régen, hogy lónak a faszát, lónak a faszát. Persze hogy ezt kell kiírni. Amiben nem vagyok biztos, hogy hol és hogyan született a táblácska. Otthon esetleg? De vajon üzembiztosan tud-e használni egy nyomtatót Hadróczy? Jó, állatorvos (végzettségét tekintve legalábbis az, bár nem hiszem, hogy sokan szeretnék Hadróczy keze között cicus, blöki vagy éppen szarvasmarha lenni), tehát a reáliák iránt minimális érzékének kell lennie, így technikai ismeretei is vannak. (Sőt, a gazdagok ellen úgy harcol, hogy a repülőgép-vezetés a hobbija, tehát ne legyünk igazságtalanok, nyilván boldogul egy nyomtatóval és ki tud nagyítani egy lófasz feliratú táblát.)

Valahogy úgy érzem, hogy mégsem otthon nyomtatta ki. Feltételezhető ugyanis, hogy szeretné átélni a frusztrált emberek titkárnyirtóklási eufóriáját. Mivel semmi érdemlegesen nem csinál, logikusnak tűnik, hogy megragadja az alkalmat, hogy végre tud valami feladat adni munkatársának. Igen, azt hiszem, mégsem ő maga bíbelődik a

nyomtatással, hanem megbízta a *menedzserpíszí* nyelven asszisztensnek nevezett lányt vagy asszonyt, hogy nyomtasson neki egy lófaszt. Itt persze két újabb lehetőségén kell elgondolkodnunk. Hogy mondja ezt meg a titkárnőjének? Hamiskás mosollyal a szája szélén, pajkos vigyorgással? Miután elmagyarázza, hogy mit kért, utána még azt is mondja, hogy hehe? Esetleg szakállkája alatt elpirul? Vagy fürkész?n figyel, hogy nem pirul-e el éppenséggel titkárnője? Óh, milyen izgalmas pillanatok lehetnek. De valahogy mégsem ezt tartom valószínűnek. Nem. Úgy képezem, inkább fontoskodva adta ki a feladatot. Jelezve, hogy nemzetpolitikai stratégiai pillanat következik. Olyan hatású és mélységű akcióban kell részt vennie munkatársának, amiről egyszer még a történelemkönyvek is beszámolnak. Társak lettek a történelem kerekének elretekérésében.

Ha már történelem... amikor irgalmatlan ellenzéki ostobasággal vagy primitívvel találkozom, nem tudom miért, de mindig Hiller István jut az eszembe. Hogy? mit szól hozzá. Nem, nem jó politikus? sem, sőt. De neki mégis van egy létező szellemi hátországa. Biztos ez is közhelyes gondolkodás a részemről, de egy középkorral foglalkozó történészprofesszort intelligensnek képezek el. Először Bangónénál jutott ez eszembe – a „kurvaerősképész”-ről meg a „patkányfideszszavazók”-ról egy latinul, németül, feltehetően franciául is tudó, sok ezer könyvet elolvasó, sok ezer órát könyvtárban töltő, írni is tudó ember mit gondolhat? Például hogy viselhet el párttársai meg ellenzéki szövetségesei között ilyen szintű primitívseget? De hát ez legyen az? problémája. Hiszen Bangónétól Hadrázig ezek az úgynevezett politikusok kizárólag az ellenzéknek ártanak.

De térjünk vissza írásunk főszereplőjéhez. A feliratnál hagytuk abba. A feliratnál, ami végül – egyedül vagy segítséggel –, de megszületett. És tudta Hadrázy: innét már csak egy pillanat a borogyinói csata, az el-alameini ütközet és a Sivatagi Vihar. Sőt. Fájóan hosszabb szünet után esetleg egy meghívás az ellenzéki kereskedelmi csatorna hajnali műsorába ötperces vendégnek.

Gábor László, az Origo főszerkesztője

www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

